

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.481 van 16 november 1999
in de zaak A. 87.701/XII-2301.**

In zake : de NV FLANDRIA INTERNATIONAL,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. VAN NUFFEL,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

het Gemeentelijk Havenbedrijf ANTWERPEN,
dat woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en R. HEIJSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

tussenkomen de partijen :

1. de NV Ch. DE WIT,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. PRINGUET,
kantoor houdende te DRONGEN,
Kroonprinsstraat 1,
2. de VZW Vereniging van Belgische Reders
der Binnen- en Rijnvaart,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DE DECKER,
kantoor houdende te WOMMELGEM,
Ternesselei 89.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV FLANDRIA INTERNATIONAL op 5 november 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "(1) het besluit van 29 oktober 1999 van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen tot gunning van de opdracht van de drinkwater-bedeling aan binnenschepen in de haven van Antwerpen aan de n.v. Ch. De Wit; (2) het besluit van 29 oktober 1999 van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen om de offerte van de nv Flandria International voor de

voormelde opdracht niet aan te nemen als de meest voordelige offerte; en (3) het besluit van 29 oktober 1999 van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen om de drinkwaterbedeling aan de binnenvaart in de haven van Antwerpen vanaf 01.01.2000 te organiseren met een combinatie van vaste laadposten en twee waterboten en dienstverlening van 7.00 uur tot 18.00 uur";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 november 1999 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN NUFFEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat D. D'HOOGHE, die verschijnt voor de verwerende partij, van advocaat E. PRINGUET, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en van advocaat M. DE DECKER, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de NV Ch. DE WIT en de VZW Vereniging van Belgische Reders der Binnen- en Rijnvaart

met ter terechtzitting neergelegde verzoekschriften hebben gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat tussen de Intercommunale Antwerpse Waterwerken (AWW) en het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen, huidige verwerende partij, een betwisting is gerezen aangaande de bevoegdheid om met waterboten water te leveren aan de schepen in de haven van Antwerpen, waarvan de lopende opdracht, verzekerd door de verzoekende partij, een einde neemt op 31 december 1999; dat nadat AWW met het oog op de gunning van een nieuwe opdracht vanaf 1 januari 2000 reeds gunningsprocedures had ingeleid, ook voornoemd Havenbestuur overgegaan is tot het organiseren van een onderhandelingsprocedure met het oog op het verlenen van de opdracht om, vanaf 1 januari 2000, met waterboten drinkwater te leveren aan de binnenschepen in de haven van Antwerpen; dat de aankondiging daarvoor gepubliceerd werd op 3 september 1999 in het Bulletin der Aanbestedingen; dat drie aanvragen werden ingediend, waaronder die van verzoekster en die van de NV Ch. DE WIT, eerste verzoekster in tussenkomst; dat op 23 september 1999 het bestek van de opdracht werd vastgesteld; dat de huidige verzoekster daartegen bij de Raad van State een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingesteld, welke werd verworpen bij arrest nr. 82.751, van 7 oktober 1999; dat verzoeksters kandidaatstelling op basis van de selectiecriteria van het bestek werd aangenomen en zij werd uitgenodigd om aan de onderhandelingen deel te nemen, samen met de NV Ch. DE WIT en met de tijdelijke vereniging Antwerpse Waterboten; dat de raad van bestuur van de verwerende partij, na op 26 oktober 1999 de behandeling van de zaak te hebben uitgesteld, op 29 oktober 1999 besloten heeft de drinkwaterbedeling aan de binnenvaart vanaf 1 januari 2000 te organiseren met een combinatie van vaste aftappunten en twee waterboten

met dienstverlening van 7 tot 18 uur en de opdracht daarvoor te gunnen aan de NV Ch. DE WIT, op basis van haar offerte, variante 1, voor een bedrag van 21.274.154 fr.; dat uit stukken overgelegd door de verwerende partij afgeleid kan worden dat AWW en het Havenbedrijf overeengekomen zijn of op het punt daartoe staan dat laatstgenoemde instaat voor het leveren van drinkwater met waterboten aan de schepen in de haven van Antwerpen;

2. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, van de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheids- en het fairplay-beginsel, van het beginsel patere legem quam ipse fecisti en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden besluiten genomen werden door het Gemeentelijk Havenbedrijf ANTWERPEN, terwijl de AWW voor dezelfde opdracht reeds een gunningsprocedure lopende heeft; dat verzoekster hierbij uiteenzet dat de verwerende partij, hoewel op de hoogte van het daaromtrent bestaande bevoegdheidsprobleem, geen stappen heeft ondernomen om het op te lossen volgens de geëigende weg, doch het dossier naar zich toe getrokken heeft toen bleek dat verzoekster de opdracht zou verkrijgen; dat zij verder betoogt dat de verwerende partij met de bedoeling haar de opdracht niet te moeten gunnen allerlei voorwaarden, afwijkend van die van AWW heeft ingesteld of heeft laten

vallen, waardoor concurrenten die normaal de opdracht niet konden krijgen in de gelegenheid gesteld werden om mee te dingen;

3.1.2. Overwegende dat vooreerst de grief als zou de verwerende partij geen inspanning hebben gedaan om haar bevoegdheidsconflict met AWW op te lossen feitelijk niet meer opgaat, aangezien zoals vermeld zij met laatstgenoemde een overeenkomst heeft gesloten of op het punt staat te sluiten: het bewijs werd overgelegd dat haar raad van bestuur heeft ingestemd met de voorwaarden van de ontwerp-overeenkomst; dat de rest van verzoeksters betoog er op neerkomt dat die handelwijze uitsluitend ingegeven was door de bedoeling verzoekster van de opdracht uit te sluiten en de verwerende partij vreesde dat indien AWW er zich mee zou belasten, zij verzoekster te gunstig, eigenlijk correct, zou behandelen; dat verzoekster daarmee in feite een middel van machtsafwending aanvoert dat zij echter niet met voldoende gegevens staft opdat het prima facie als ernstig zou kunnen worden beschouwd, nog afgezien van de vraag of een middel van machtsafwending aanleiding kan geven tot een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat het middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, van de artikelen 59, § 2, en 104 van het koninklijk besluit van 10 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten in de sectoren water, energie, vervoer en telecommunicatie, en van het beginsel patere legem quam ipse fecisti, doordat de opdracht wordt gegund aan de NV Ch. DE WIT terwijl, eerste onderdeel, zowel deze aannemer als de derde kandidaat het voorbehoud hebben gemaakt dat zij enkel operationeel zullen zijn op 1 januari 2000 voor zover de gunning voor einde oktober plaats heeft en,

tweede onderdeel, het bestek artikel 104 van voormeld koninklijk besluit van toepassing verklaarde luidens welk de kandidaten verplicht waren hun offerte minimum zestig dagen gestand te doen, aan welk voorschrift de voornoemde kandidaten niet voldeden, aangezien zij hun offerte slechts gestand deden tot 31 oktober 1999;

3.2.2.1. Overwegende wat het eerste onderdeel betreft, dat de andere kandidaten geen voorbehoud hebben gemaakt wat hun operationeel zijn op 1 januari 2000 betreft, doch dat voorbehoud enkel geuit hebben voor zover de gunning niet plaats zou hebben voor einde oktober; dat verzoekster niet aangeeft waarom die kandidaten niet geselecteerd mochten worden indien de verwerende partij in staat was de gunning te doen voor 1 november 1999;

3.2.2.2. Overwegende dat wat het tweede onderdeel betreft vooreerst moet worden opgemerkt dat artikel 98, § 2, van het koninklijk besluit van 10 januari 1996 luidens welk offertes die afwijken van essentiële besteksbepalingen door een absolute nietigheid zijn aangetast en door een relatieve nietigheid indien zij een voorbehoud inhouden, niet van toepassing is bij onderhandelingsprocedures en het bestek terzake die bepaling ook niet van toepassing heeft verklaard noch een nietigheid instelde; dat artikel 104 van het bedoelde koninklijk besluit, luidens welk de aannemers gebonden blijven door hun offerte gedurende zestig dagen tenzij het bestek anders bepaalt, en dat op zich ook niet van toepassing is op onderhandelingsprocedures, weliswaar door het bestek van toepassing werd verklaard, doch betrekking heeft op het aanbod, op de geboden prijs en op de voorwaarden; dat in deze zaak de eerste tussenkomende partij geen voorbehoud heeft gemaakt inzake de termijn waarbinnen zij haar prijs gestand deed maar inzake het begin van het operationeel zijn : dat zij stelde deze enkel te kunnen garanderen op 1 januari 2000

indien de opdracht gegund werd twee maanden vooraf; dat zij m.a.w. een voorwaarde heeft gesteld betreffende het begin van uitvoering van de opdracht, wat geen schending van de gestanddoeningstermijn van de offerte uitmaakt; dat geen der onderdelen van het middel ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat verzoekster in een derde middel de schending aanvoert van de zorgvuldigheidsplicht; dat zij hierbij betoogt dat, doordat de andere kandidaten slechts operationeel konden zijn mits de gunning voor einde oktober plaats had, de verwerende partij overhaast en oppervlakkig te werk gegaan is en in het bijzonder overdreven aandacht heeft besteed aan de prijs als gemakkelijkst meetbaar criterium; dat dit volgens haar wordt aangetoond doordat na de vergadering van 26 oktober 1999 de raad van bestuur nog een buitengewone vergadering heeft gehouden op 29 oktober 1999 en uit de notulen van die vergadering blijkt dat er nog een aantal onzekerheden waren, met name betreffende de uurlonen volgens de CAO van de binnenvaart en de reputatie van de NV Ch. DE WIT;

3.3.2. Overwegende dat niet uitgesloten kan worden geacht dat de verwerende partij haar beslissing wilde nemen voor 1 november 1999, gelet op de offertes van de twee andere kandidaten; dat zulks op zichzelf niet als laakbaar voorkomt in acht genomen dat er anders maar één kandidaat meer overbleef, te weten verzoekster met een veel hogere prijs, dat de dienst operationeel moest zijn tegen 1 januari 2000 en in die omstandigheden het ook niet onredelijk voorkomt dat die kandidaten daarvoor over de nodige tijd moesten kunnen beschikken, althans meer tijd dan verzoekster die de dienst al verzekert; dat hoe dan ook louter uit de korte tijdsperiode, 17 dagen tussen de ontvangst van de offertes en de gunningsbeslissing, niet kan worden afgeleid dat de verwerende partij onzorgvuldig te werk gegaan is; dat de onzekerheden waarover verzoekster het heeft blijktens het

verslag van de vergadering van 29 oktober 1999 door degenen die ze uiteen niet met concrete gegevens worden gestaafd en evengoed worden tegengesproken door andere verklaringen; dat het middel niet ernstig is;

3.4.1. Overwegende dat verzoekster in een vierde middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, van artikel 109, 4°, van het koninklijk besluit van 10 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten in de sectoren water, energie, vervoer en telecommunicatie, van de zorgvuldigheidsplicht, van het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst en van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*; dat dit middel, hetwelk gericht is tegen de beslissing de eerste variante van de eerste tussenkomende partij aan te nemen en de drinkwaterbedeling voortaan te verrichten door middel van een combinatie van twee vaste laadposten en twee waterboten, zes onderdelen bevat; dat in een eerste onderdeel verzoekster aanvoert dat aan een naar voormeld artikel 109, 4° verwijzende besteksbeplating -2.2.6. van bestek nr. 8695- volgens welke de inschrijver bij zijn bod de technische gegevens en beschrijving van de in te zetten vaartuigen moest voegen, niet werd voldaan door de andere kandidaten aangezien deze geen waterboten bezitten doch ze nog moesten laten bouwen of ombouwen, waarbij verzoekster zich afvraagt of dat terzake nog wel mogelijk was; dat verzoekster in een tweede onderdeel betoogt dat aan de door dezelfde besteksbeplating voorgeschreven verplichting de samenstelling van de bemanning mede te delen evenmin was voldaan door de eerste tussenkomende partij, aangezien deze de matrozen nog moest aanwerven; dat zij in een derde onderdeel aanvoert dat volgens de variante 1 van de eerste tussenkomende partij als reserveboot een te Rotterdam vertoevende boot zal fungeren en daarvoor enkel in een bemanning wordt voorzien ingeval deze boot daadwerkelijk

wordt ingezet, zodat deze reserveboot ingeval van incident niet echt onmiddellijk ter beschikking is; dat zij in een vierde onderdeel betoogt dat toen de beslissing genomen werd er nog geen zekerheid bestond dat de vaste laadposten op 1 januari 2000 effectief ter beschikking zouden zijn, aangezien daartoe nog een overeenkomst diende te worden gesloten met AWW; dat in een vijfde onderdeel zij aanvoert dat er nog onduidelijkheid was omtrent de berekening van de personeelskost, daar de gegevens met betrekking tot de berekening ervan niet aan de raad van bestuur werden voorgelegd, terwijl daaromtrent vragen rezen doch geen moeite werd gedaan om de verschillen uit te klaren; dat verzoekster wat dat betreft een berekening voorlegt blijkens welke de prijs van de NV Ch. DE WIT op dat stuk onmogelijk gehandhaafd kan worden; dat verzoekster in een zesde onderdeel aanvoert dat volgens het bestek de kandidaten drinkwater moeten leveren dat voldoet aan een aantal kwaliteitsvereisten, doch de verwerende partij niet heeft nagegaan of de door de andere inschrijvers voorgestelde schepen daaraan voldeden;

3.4.2.1. Overwegende wat het eerste onderdeel betreft, dat het bestek niet bepaalt dat de aangaande de in te zetten waterboten te verstrekken technische gegevens moeten slaan op bestaande schepen; dat volstaat dat de te bouwen of om te bouwen vaartuigen met de verstrekte gegevens overeenstemmen op het moment dat zij worden ingezet; dat de vraag of de desbetreffende kandidaten er zullen in slagen tijdig de nodige werken uit te voeren de uitvoering van de overeenkomst betreft en wat dat betreft trouwens kan worden verwezen naar wat hiervoren reeds werd gezegd omtrent de door die kandidaten gevraagde beslissingstermijn;

3.4.2.2. Overwegende wat het tweede onderdeel betreft, dat het niet de bedoeling kan zijn reeds bij het indienen van de offerte de identiteit van de

bemanningsleden op te geven, dat daarentegen het redelijkerwijze volstaat enkel te vermelden welke de samenstelling is van de bemanning die voor de dienst van ieder schip zal instaan; dat de vraag of de eerste tussenkomende partij tijdig de nodige bemanning zal kunnen aanwerven weerom de uitvoering van de overeenkomst betreft;

3.4.2.3. Overwegende wat het derde onderdeel betreft, dat gelet op de omstandigheid dat er in normale dienst twee waterboten ingezet worden en men tevens over vaste waterleveringspunten zal beschikken, bij het uitvallen van een waterboot er niet noodzakelijk onmiddellijk een reserveboot ter beschikking moet kunnen staan en het feit dat die reserveboot gehuurd wordt en van Rotterdam moet komen niet beschouwd lijkt te moeten worden als een schending van de betrokken besteksbeplanning; dat de zorg voor de continuïteit van de openbare dienst niet aan verzoekster behoort;

3.4.2.4. Overwegende wat het vierde onderdeel betreft, dat blijkens hiervoren reeds aangehaalde gegevens de overeenkomst betreffende de vaste laadposten met AWW reeds werd ondertekend of op het punt staat ondertekend te worden; dat de bekommernis om de tijdige uitvoering van die overeenkomst zaak is van de verwerende partij, niet van verzoekster;

3.4.2.5. Overwegende wat het vijfde onderdeel betreft, dat volgens het verslag van de vergadering van de raad van bestuur van 29 oktober 1999 afgevaardigd bestuurder Bruyninckx mededeelde dat uit de toetsing van de offerte van de eerste tussenkomende partij aan de CAO van de binnenvaart is gebleken dat er nog steeds een redelijke winst gegenereerd kon worden; dat blijkens de stukken gevoegd bij dat verslag de loonkost van de eerste tussenkomende partij wel degelijk werd onderzocht en toegelicht; dat de verwerende partij niet kan worden

verweten veeleer met die gegevens rekening te hebben gehouden dan met de cijfers naderhand verstrekt door een concurrente van de firma aan wie de opdracht moest worden gegund; dat de vraag of de eerste tussenkomende partij de sociale wetgeving zal naleven ook weer de uitvoering van de overeenkomst betreft;

3.4.2.6. Overwegende wat het zesde onderdeel betreft, dat de verwerende partij terecht opwerpt dat de controle van de in te zetten vaartuigen in verband met hun conformiteit met het besluit van 15 maart 1989 of met andere veiligheids- en gezondheidsvoorschriften slechts moet worden uitgevoerd twee maanden na het gunnen van de opdracht, of in casu op het ogenblik dat zij in dienst worden gesteld; dat hiervoren reeds is vastgesteld dat krachtens het bestek die vaartuigen niet voorhanden moesten zijn bij het verlenen van de opdracht; dat met andere woorden het hier nogmaals een probleem van uitvoering van de opdracht betreft;

3.4.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het vierde middel in geen zijner onderdelen als ernstig te beschouwen is;

3.5.1. Overwegende dat verzoekster in een vijfde middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel, van artikel 109, 5°, van het voornoemd koninklijk besluit van 10 januari 1996, van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de bestreden gunningsbeslissing als determinerend criterium de prijs hanteert, terwijl volgens het bestek de prijzen en "de mogelijkheden en waarborgen met betrekking tot het operationeel beheer van de vloot en met betrekking tot de dienstverlening" evenwaardige gunningscriteria zijn doch het tweede criterium door niets werd gestaafd bij de NV Ch. DE WIT : de boten moeten nog worden omgebouwd, er is geen ervaring met waterboten, ter zake worden geen attesten voorgelegd, de haven van Brussel is niet te vergelijken met die van Antwerpen, en daartegenover staat dat de ervaring van verzoekster ontegenzeggelijk veel groter is aangezien zij sinds jaren de dienst verzekert, bij welk criterium de verwerende partij evenwel geen quoterings heeft geplaatst en deze normaal diende uitgedrukt te worden in een veelvoud van de punten toegekend aan de eerste tussenkomen partij; dat verzoekster ook nog aanvoert dat de gemaakte prijsvergelijking mank liep, nu zij haar schepen volgens een normale bedrijfsvoering afschreef, hoewel de verwerende partij die afschrijving "eigenaardig" noemde en verzoekster in haar variatie 1 ervan uitging dat de reserveboot bemand diende te zijn, daar waar de NV Ch. DE WIT een prijs opgaf met een onbemande reserveboot die op basis van een stand-by overeenkomst ter beschikking zou worden gesteld;

3.5.2. Overwegende dat uit de voorgelegde gegevens wel degelijk blijkt dat de verwerende partij de waarborgen inzake beheer en dienstverlening gegeven door verzoekster hoger schatte dan die verleend door de eerste tussenkomende partij; dat zij dan echter na vergelijking en afweging met het criterium prijs -waar de eerste tussenkomende partij veel beter in scoorde dan verzoekster- tot de conclusie is gekomen dat de betere dienstverlening niet opwoog tegen het grote prijsverschil; dat die conclusie niet kennelijk onredelijk lijkt te zijn; dat verzoekster overigens ten onrechte stelt dat de criteria evenwaardig zijn, wijl zulks niet is bepaald in het bestek en artikel 103, tweede lid, laatste volzin van het koninklijk besluit van 10 januari 1996 blijkens welk de gunningscriteria evenwaardig zijn als niets anders is bepaald, niet van toepassing is op onderhandelingsprocedures; dat de verwerende partij in haar nota verduidelijkt dat zij het eigenaardig vond dat de vloot door verzoekster binnen de looptijd van het contract moest kunnen worden afgeschreven en vernieuwd, terwijl volgens de offerte van de eerste tussenkomende partij de boten ook nog elders gebruikt zouden kunnen worden; dat deze uitleg niet onredelijk is; dat wat het argument van de permanente bemanning van de reserveboot betreft, verwezen dient te worden naar het zesde middel; dat het middel niet ernstig is;

3.6.1. Overwegende dat verzoekster in een zesde middel de schending aanvoert van het grondwettelijk gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel en van de zorgvuldigheidsplicht, doordat het bestek onduidelijk was over de vraag of de reserveboot in variante 1 al dan niet bemand diende te zijn, terwijl in het belang van de continuïteit van de dienst die boot bemand moest zijn en de offerte van de eerste tussenkomende partij welke voorzag in een niet bemande reserveboot dan ook onregelmatig was; dat verzoekster ook nog aanvoert dat het Havenbestuur niet heeft geantwoord op haar vraag van

18 oktober 1999 noch de verschillen in de uitgangspunten voor variante 1 voor wat betreft de bemanning van de reserveboot heeft onderzocht teneinde het prijsverschil tussen de inschrijvers te kunnen verklaren; dat zij tenslotte stelt dat de gelijkheid der inschrijvers werd geschonden doordat de andere inschrijvers niet de gelegenheid werd geboden hun offerte aan te passen voor een overeenkomst met een reserveboot op basis van een stand-by overeenkomst;

3.6.2. Overwegende dat in het bestek niet staat dat in variante 1 de reserveboot permanent bemand dient te zijn en zulks ook logischerwijze niet vereist is; dat voorts niet duidelijk is over welke vraag van 18 oktober 1999 verzoekster het heeft; dat het enige stuk van 18 oktober 1999 in het dossier het aangepast voorstel van verzoekster aan het Havenbestuur uitmaakt; dat hoe dan ook verzoekster er op dat tijdstip blijkbaar op de hoogte van was dat de reserveboot niet permanent bemand diende te zijn, aangezien in dat aangepast voorstel vermeld wordt: "Er wordt voorzien in één aflossingsploeg van twee man per drie vaste ploegen van 2 man teneinde de continuïteit van de waterbedeling zoveel als mogelijk in alle omstandigheden te kunnen waarborgen" en "De variabele personeelskost voor het bemannen van de waterboten werd gereduceerd door niet meer te voorzien in een daadwerkelijke reservebemanning zoals in ons eerste voorstel, maar te voorzien in aflossers"; dat de verwerende partij dan ook terecht opwerpt dat verzoekster haar offerte heeft kunnen aanpassen; dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat de vaststelling dat geen der aangevoerde middelen ernstig is volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de NV Ch. DE WIT en de VZW Vereniging van Belgische Reders der Binnen- en Rijnvaart in de vordering tot schorsing worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien november 1900 negenennegentig, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. DE BRABANDERE.